

NHỮNG CÂU HỎI THƯỜNG GẶP VỀ PHƯƠNG PHÁP NGHIÊN CỨU

ĐIỀU TRA QUỐC GIA VỀ BẠO LỰC ĐỐI VỚI PHỤ NỮ Ở VIỆT NAM NĂM 2019

Lưu ý: Tài liệu này bổ sung cho báo cáo chính và trả lời những câu hỏi thường gặp về phương pháp điều tra. Để biết thêm thông tin về các kết quả chính, bạn đọc có thể xem tài liệu đính kèm: Bản tin nhanh số 1 & số 2 và Những thông điệp chính.

NHỮNG CÂU HỎI THƯỜNG GẶP VỀ SỰ CẦN THIẾT VÀ LỢI ÍCH XÂY DỰNG SỐ LIỆU

?

1. TẠI SAO CHÚNG TA CẦN SỐ LIỆU VỀ BẠO LỰC ĐỐI VỚI PHỤ NỮ (BLPN) DÙ CHÚNG TA ĐÃ BIẾT LÀ CÓ BẠO LỰC XẢY RA? CÁC SỐ LIỆU ĐÓ GIÚP GIẢI QUYẾT VẤN ĐỀ BẠO LỰC ĐỐI VỚI PHỤ NỮ VÀ TRẺ EM GÁI NHƯ THẾ NÀO?

- Cần có dữ liệu để hiểu về mức độ và bản chất của BLPN cũng như những yếu tố nguy cơ gây ra bạo lực và hậu quả của bạo lực trong từng điều kiện cụ thể. Điều này rất cần thiết để có thể hoạch định chính sách và chương trình hiệu quả, dựa trên bằng chứng nhằm phòng ngừa và ứng phó với bạo lực đối với phụ nữ.
- Điều tra quốc gia lần thứ hai cung cấp số liệu mới về mức độ phổ biến của bạo lực, phục vụ việc theo dõi xu hướng và đo lường tính hiệu quả của chính sách và các biện pháp can thiệp trong những nỗ lực phòng ngừa và ứng phó với bạo lực.
- Số liệu cũng cần thiết để theo dõi tiến độ thực hiện Chương trình nghị sự 2030: giám sát các chỉ số về bạo lực đối với phụ nữ và trẻ em gái trong Mục tiêu 5 của Các Mục tiêu Phát triển Bền vững (SDGs). Các mục tiêu này cũng như mục tiêu đảm bảo không ai bị bỏ lại phía sau trong quá trình phát triển của đất nước sẽ không thể đạt được nếu tình trạng bạo lực đối với phụ nữ không được giải quyết.

Lưu ý: Không nên thu thập dữ liệu chỉ để lấy số liệu, “vì chúng ta có thể” hoặc “vì mục đích thống kê”, đặc biệt là khi việc thu thập dữ liệu nhạy cảm có thể đẩy người dân vào nguy cơ bị bạo lực. Điều quan trọng là các bên liên quan nên tham gia ngay từ đầu để việc thu thập và phân tích dữ liệu có thể phục vụ hiệu quả quá trình xây dựng chương trình và các chính sách can thiệp.

2. TẠI SAO CHÚNG TA PHẢI CHI NHIỀU TIỀN CHO VIỆC THU THẬP DỮ LIỆU VỀ BẠO LỰC ĐỐI VỚI PHỤ NỮ THAY VÌ SỬ DỤNG KHOẢN TIỀN NÀY ĐỂ CHI CHO CÁC DỊCH VỤ DÀNH CHO PHỤ NỮ VÀ TRẺ EM GÁI BỊ BẠO LỰC?

Số liệu về bạo lực đối với phụ nữ là cơ sở bằng chứng giúp các nhà hoạch định chính sách và lập kế hoạch biết nên tập trung những nguồn lực sẵn có nhưng còn hạn hẹp vào đâu để có thể đáp ứng đúng nhu cầu của những phụ nữ mà cuộc sống của họ bị ảnh hưởng do bạo lực, cũng như để xây dựng các chương trình hiệu quả để giảm thiểu và phòng chống bạo lực. Số liệu tốt là cơ sở để xác định ưu tiên khi hoạch định chính sách, xây dựng các chương trình can thiệp và đầu tư ngân sách. Sau đây là một số ví dụ:

- Số liệu giúp xác định được những nhóm phụ nữ và trẻ em gái dễ bị tổn thương nhất, bao

gồm cả thông tin về vùng miền họ sống, những nhóm phụ nữ nào (ví dụ nhóm phụ nữ trẻ, phụ nữ khuyết tật, phụ nữ dân tộc thiểu số) là các nhóm có nguy cơ bị bạo lực cao nhất.

- Số liệu giúp phát hiện những yếu tố chính dẫn đến nguy cơ cao bị bạo lực đối với phụ nữ để có thể hướng dẫn các biện pháp phòng ngừa và ứng phó tập trung vào những nguyên nhân và yếu tố chính dẫn đến bạo lực.
- Dữ liệu giúp xác định những can thiệp nào là “phù hợp”, hiệu quả nhất để hỗ trợ phụ nữ trong các chương trình phòng ngừa và ứng phó với bạo lực; địa bàn lý tưởng để triển khai dịch vụ và khả năng tiếp cận các dịch vụ; những bất cập về tính sẵn có của các dịch vụ; và xác định những chương trình/biện pháp can thiệp nào hiệu quả hay kém hiệu quả.
- Dữ liệu về thái độ đối với vai trò và chuẩn mực giới cho thấy rõ vì sao bạo lực đối với phụ nữ lại được coi là bình thường và cho biết những thay đổi về thái độ đang diễn ra như thế nào.
- Dữ liệu về tác động của bạo lực lên sức khỏe và thiệt hại kinh tế do bạo lực gây ra có thể giúp nâng cao nhận thức về những ảnh hưởng nặng nề của bạo lực đối với gia đình, cộng đồng và quốc gia, trên cơ sở đó hối thúc các nhà hoạch định chính sách có những hành động kịp thời và tập trung.

NHỮNG CÂU HỎI THƯỜNG GẶP VỀ ĐO LƯỜNG BẠO LỰC

3. SỐ LIỆU VỀ TỶ LỆ BẠO LỰC ĐƯỢC THU THẬP NHƯ THẾ NÀO?

Điều tra này sử dụng phương pháp khoa học do Tổ chức Y tế Thế giới xây dựng cho “Nghiên cứu đa quốc gia về Sức khỏe phụ nữ và bạo lực gia đình đối với phụ nữ” đảm bảo việc thu thập dữ liệu được diễn ra an toàn và dữ liệu là đáng tin cậy. Phương pháp này còn tạo điều kiện cho việc giám sát các chỉ số của các Mục tiêu Phát triển Bền vững, đồng thời giúp so sánh dữ liệu ở mức độ toàn cầu.

Số liệu được thu thập bằng cách phỏng vấn mẫu đại diện cho phụ nữ trong cộng đồng dân cư được khảo sát. Kết quả được sử dụng để ước tính

tỷ lệ phụ nữ bị các dạng bạo lực cụ thể trong tổng số phụ nữ.

Việc thu thập dữ liệu được thực hiện thông qua bảng hỏi được thiết kế kỹ lưỡng, với những điều tra viên được tập huấn bài bản. Trong Điều tra này, tất cả phụ nữ trong một độ tuổi xác định (trong Điều tra năm 2019 là phụ nữ trong nhóm tuổi từ 15 đến 64) có cơ hội được chọn vào mẫu, nhưng vì lý do an toàn, chỉ một phụ nữ trong mỗi hộ gia đình được chọn ngẫu nhiên để phỏng vấn. Không ai được biết trước liệu những phụ nữ được chọn đã từng bị bạo lực hay chưa. Tất cả các phụ nữ trong mẫu đều được các điều tra viên đã được tập huấn kỹ càng

hỏi các câu hỏi giống nhau theo cùng một kỹ thuật phỏng vấn.

Các quy trình và thủ tục được thực hiện nghiêm túc, tuân thủ nguyên tắc đạo đức và an toàn để đảm bảo tính bảo mật, riêng tư và an toàn cho những phụ nữ được phỏng vấn. Các biện pháp đặc biệt khác được áp dụng bao gồm: tất cả phụ nữ tham gia phỏng vấn đều được cung cấp thông tin về các dịch vụ hỗ trợ và nếu ai đó trong số họ cần được trợ giúp sẽ được chuyển gửi tới các trung tâm cung cấp dịch vụ phù hợp. Sử dụng phương pháp này bảo đảm cho phụ nữ được an toàn và có được dữ liệu chất lượng.

4. TẠI SAO NGHIÊN CỨU LẠI TẬP TRUNG VÀO BẠO LỰC ĐỐI VỚI PHỤ NỮ? LIỆU NAM GIỚI CÓ TỪNG BỊ BẠO LỰC HAY KHÔNG?

Trong thực tế, nam giới cũng bị nhiều dạng bạo lực khác nhau, kể cả bạo lực bên ngoài không gian gia đình và do nam giới khác gây ra. Tuy nhiên, số liệu thống kê cho thấy phụ nữ bị chồng bạo lực nhiều hơn hẳn so với nam giới bị vợ bạo lực. Nguyên nhân chính là do có sự bất bình đẳng về quyền lực trong các mối quan hệ đó. Ngoài việc nhiều phụ nữ bị chồng bạo lực hơn nam giới bị bạo lực, phụ nữ còn thường xuyên bị bạo lực và bị bạo lực nghiêm trọng hơn. Nhiều phụ nữ sống trong sự sợ hãi khi sống với chồng mình¹ hơn là số nam giới sống trong sự sợ hãi với vợ mình.

Tuy nhiên, chúng ta cũng không bỏ qua việc nam giới bị bạo lực và sẽ thu thập dữ liệu từ nam giới như một phần của công tác thu thập dữ liệu bạo lực đối với phụ nữ, để không chỉ hiểu được vì sao họ bị bạo lực mà còn hiểu được nguyên nhân vì sao nam giới gây bạo lực và liệu nam giới có cho rằng họ có thể thay đổi và thay đổi như thế nào. Những ý kiến và quan điểm của nam giới cũng thường được thu thập nhiều hơn thông qua việc thực hiện các phương pháp định tính.

Lưu ý: Lý do khác nữa cho việc chỉ phỏng vấn phụ nữ trong các Điều tra về mức độ phổ biến của bạo lực đối với phụ nữ là nhằm đảm bảo tối đa sự an toàn cho phụ nữ. Có những vấn đề về đạo đức và an toàn có thể nảy sinh nếu phỏng vấn phụ nữ và

¹ Cụm từ “chồng” hoặc “từng kết hôn” bao gồm tình trạng hiện đang có chồng hoặc từng có chồng hoặc bạn tình mà người phụ nữ sống chung nhưng không kết hôn. Gần như tất cả (97%) phụ nữ trong Điều tra này đang hoặc từng có chồng/bạn tình đều đã từng kết hôn.

nam giới trong cùng một hộ hoặc cùng cộng đồng, vì điều này có thể đẩy người phụ nữ vào nguy cơ bị bạo lực trong tương lai khi người chồng biết về thực chất của các câu hỏi và/hoặc nếu người chồng cho rằng người vợ đã kể về việc bản thân đã bị chồng bạo lực.

5. NGHIÊN CỨU TẬP TRUNG VÀO NHỮNG HÌNH THỨC BẠO LỰC NÀO?

Nghiên cứu tập trung vào các hình thức bạo lực khác nhau trong đời của người phụ nữ và trong thời gian 12 tháng trước khi thực hiện phỏng vấn (được gọi là “bạo lực hiện thời” hoặc “bạo lực trong vòng 12 tháng qua”) cũng như khi còn nhỏ, do chồng và người khác gây ra.

Các hình thức bạo lực do chồng gây ra được điều tra gồm:

- Bạo lực thể xác, ví dụ: bị tát, đẩy, đá, đánh đập, xô ngã, bóp cổ, làm bỏng hoặc đe dọa dùng súng, dao hoặc vũ khí khác.
- Bạo lực tình dục, ví dụ: bị ép quan hệ tình dục, phải quan hệ tình dục vì sợ chồng có thể làm gì đó, hoặc bị ép thực hiện các hành vi tình dục nhục nhã hay hạ thấp nhân phẩm.
- Các hành vi bạo lực tinh thần (một dạng của bạo lực tâm lý) như: xúc phạm, coi thường hoặc làm nhục phụ nữ trước mặt người khác, đe dọa hoặc dọa nạt có chủ đích, hay đe dọa làm tổn thương vợ hoặc những người thân của vợ.
- Kiểm soát hành vi (một dạng của bạo lực tâm lý) như: ngăn cản phụ nữ gặp gỡ gia đình bên ngoài và bạn bè, hoặc luôn luôn muốn biết người phụ nữ đang ở đâu.
- Bạo lực kinh tế như: ngăn cản người phụ nữ đi làm, lấy tiền người phụ nữ kiếm được trái với ý muốn của họ, từ chối đưa tiền cho người phụ nữ để trang trải sinh hoạt trong gia đình, luôn yêu cầu người phụ nữ phải xin phép trước khi mua sắm bất cứ thứ gì.

Các hình thức bạo lực do người khác (không phải do chồng) gây ra, được nêu trong Điều tra này gồm:

- Bạo lực thể xác từ năm 15 tuổi như: bị tát, đẩy, đá, đánh, xô đẩy, bóp cổ hoặc đe dọa bằng súng, dao hoặc các vũ khí khác.
- Bạo lực tình dục từ năm 15 tuổi như: bị ép buộc quan hệ tình dục hoặc thực hiện các hành vi

tình dục khác trái với ý muốn, hoặc cố ép quan hệ tình dục trái với ý muốn.

- Lạm dụng hoặc quấy rối tình dục ở *bất kỳ tuổi nào* như: đòi hỏi thực hiện các hành vi tình dục trái với ý muốn của người phụ nữ để đổi chác như để có việc làm, hoặc cho thi đỗ, bị sờ soạng ở nơi công cộng như trên các phương tiện giao thông công cộng và/hoặc nhận được các tin nhắn có nội dung khiêu dâm làm cho người nhận khó chịu.
- Bạo lực thể xác *trước 15 tuổi* như: bị tát/phát, đá, trói, đánh bằng gậy hoặc một vật gì đó.
- Các hành vi bạo lực tinh thần trước 15 tuổi như: bị mắng chửi, sỉ nhục hoặc thường xuyên trách mắng và rầy la.
- Xâm hại tình dục *trước 15 tuổi* như: bị sờ soạng dâm ô trái với ý muốn, làm các hành vi tình dục trái ý muốn, ví dụ như sờ ngực hoặc sờ soạng bộ phận kín, ép phải sờ bộ phận kín của anh ta, quan hệ tình dục hoặc cố quan hệ tình dục với trẻ em gái.

Việc hỏi người phụ nữ liệu họ có từng bị xâm hại tình dục khi còn nhỏ hay không sẽ giúp ước tính về tỷ lệ bị xâm hại tình dục trẻ em mà không cần phải hỏi trực tiếp trẻ em dưới 15 tuổi về các vụ việc này. Thông tin về xâm hại tình dục khi còn nhỏ được hỏi hai lần: sử dụng bộ câu hỏi trong quá trình phỏng vấn và theo cách kín đáo (ẩn danh), bằng cách ở cuối cuộc phỏng vấn sẽ đề nghị họ đánh dấu vào một trong hai biểu tượng khuôn mặt vui hoặc buồn (nếu chọn vào biểu tượng thứ hai có nghĩa là họ đã từng bị xâm hại tình dục khi còn nhỏ).

6. NGHIÊN CỨU CÓ THU THẬP SỐ LIỆU VỀ CÁC HÌNH THỨC BẠO LỰC KHÁC KHÔNG, VÍ DỤ NHƯ BẠO LỰC ĐỐI VỚI TRẺ EM, BẠO LỰC ĐỐI VỚI NGƯỜI CAO TUỔI, BUÔN BÁN NGƯỜI VÀ CƯỠNG ÉP MẠI DÂM? NẾU KHÔNG, TẠI SAO?

Tất cả những hình thức bạo lực này đều quan trọng, một số hình thức bạo lực trên đây cũng được coi là bạo lực trên cơ sở giới đối với phụ nữ. Toàn bộ những hình thức bạo lực này cần được đo lường và tất cả nạn nhân của bạo lực cần phải lên tiếng.

Các phương pháp khác nhau đã được sử dụng để đo lường các hình thức bạo lực khác nhau. Phương pháp của Điều tra quốc gia năm 2019 không nhằm đo lường một số hình thức bạo lực nghiêm trọng đối với phụ nữ như buôn bán người và cưỡng ép mại dâm. Phụ nữ thuộc những trường hợp này thường không thể tiếp cận được tại hộ gia đình, do đó, cần phải có những điều tra riêng sử dụng phương pháp chuyên biệt, thay vì khảo sát theo hộ gia đình với cỡ mẫu đại diện cho nhóm dân số.

Phương pháp của Điều tra này chỉ phù hợp để đo lường bạo lực đối với phụ nữ trong độ tuổi từ 15 đến 64, tập trung chủ yếu vào bạo lực do bạn tình gây ra và bạo lực gia đình. Đo lường bạo lực đối với các nhóm tuổi cụ thể khác như xâm hại trẻ em hoặc bạo lực đối với người cao tuổi cần phải có các phương pháp chọn mẫu khác và bộ câu hỏi khác.

Cũng cần lưu ý là các phương pháp đo lường bạo lực đối với phụ nữ đã cải thiện theo thời gian và việc phát triển các phương pháp hiện đang được tiến hành nhằm đo lường các hình thức bạo lực khác nhau, đặc biệt trong bối cảnh đo lường tiến bộ thực hiện các Mục tiêu Phát triển Bền vững.

7. THIẾT HẠI KINH TẾ DO BẠO LỰC GÂY RA ĐỐI VỚI PHỤ NỮ DƯỠNG NHƯ KHÁ CAO. THIẾT HẠI KINH TẾ ĐƯỢC ƯỚC TÍNH NHƯ THẾ NÀO VÀ CHÍNH XÁC ĐẾN MỨC NÀO?

Ước tính thiệt hại kinh tế của bạo lực do chồng gây ra là bằng chứng quan trọng để vận động chính sách về sự cấp thiết phải can thiệp và xóa bỏ bạo lực. Thiệt hại kinh tế do bạo lực gây ra cho thấy những tổn thất về kinh tế và tài chính, cũng như những thặng dư có thể có nếu tình trạng bạo lực đối với phụ nữ được cải thiện hoặc giải quyết.

Bạo lực từ chồng gây ra có những tác động đa tầng về kinh tế, từ gây tổn hại về thể xác và tâm lý, khiến phụ nữ không thể làm các công việc được trả lương hoặc không được trả lương (do nghỉ việc), chất lượng cuộc sống giảm sút do bị đau đớn triền miên, năng suất lao động suy giảm và làm giảm khả năng tham gia lao động của họ. Ngoài ra, trẻ em lớn lên trong các gia đình bạo lực có nguy cơ bị ảnh hưởng liên thế hệ như ít

được học hành, dẫn đến giảm cơ hội thu nhập trong tương lai.

Việc đo lường toàn diện về thiệt hại kinh tế do bạo lực gây ra ở từng đối tượng bị bạo lực là điều khó có thể thực hiện được, do đó ước tính thiệt hại kinh tế phải dựa trên một số những giả định tập trung vào tác động trực tiếp và trước mắt của bạo lực đối với phụ nữ, trên cơ sở đó ước tính thiệt hại kinh tế trong một năm của người phụ nữ từng có chồng bị bạo lực thể xác hoặc/và tinh thần trong 12 tháng qua.

Đo lường thiệt hại kinh tế do bạo lực gây ra trong Điều tra này gồm: 1) Chi phí trực tiếp như chi phí cho chăm sóc sức khỏe, chi phí đi lại và chi phí sửa chữa tài sản bị hư hỏng; 2) Chi phí gián tiếp như những ngày phải nghỉ làm công việc có lương hoặc công việc không lương; và 3) Thiệt hại năng suất lao động được đo bằng sự chênh lệch về thu nhập giữa phụ nữ bị bạo lực và phụ nữ không bị bạo lực.

Cũng cần lưu ý rằng việc đo lường thiệt hại kinh tế do bạo lực đối với phụ nữ rất phức tạp, không chỉ liên quan đến các chi phí trực tiếp và trước mắt mà còn cả các chi phí gián tiếp, trong trung hạn và dài hạn. Hơn nữa, phụ nữ có thể không nhớ hết những khoản chi phí hoặc thời gian họ phải nghỉ làm do bị bạo lực tại thời điểm Điều tra. Do đó, có thể khẳng định rằng những thiệt hại kinh tế do bạo lực đối với phụ nữ gây ra là *thấp hơn thực tế*.

8. KHÔNG PHẢI TẤT CẢ MỌI NGƯỜI HAY MỌI PHỤ NỮ ĐỀU HIỂU NHƯ NHAU VỀ BẠO LỰC. BẠN SO SÁNH MỘT CÁI TÁT NHẸ VÀO MẶT KHI ĐANG TRANH LUẬN VỚI NHAU VỚI VIỆC BỊ ĐÁM VÀ BỊ ĐẠP NHƯ THẾ NÀO?

Số liệu về bạo lực được thu thập bằng cách đưa ra các câu hỏi về các hành vi cụ thể mà không dùng từ bạo lực. Rất nhiều hành vi này được liệt kê ở mục số 5. Một trong những câu hỏi đó là người phụ nữ có bị chồng tát không; các câu hỏi khác là về các hành vi như đá, làm bị bỏng, bóp cổ v.v. Phụ nữ cũng được hỏi về tần suất bị các hành vi bạo lực đó và liệu họ có bị thương do hậu quả của bạo lực hay không. Khi tính toán các tỷ lệ bạo lực đối với phụ nữ, chúng tôi tổng hợp các câu trả lời

cho những câu hỏi về các hành vi bạo lực cụ thể. Dữ liệu cho thấy rất hiếm phụ nữ, những người bị chồng bạo lực, chỉ bị mỗi một cái tát. Hầu hết những phụ nữ đã từng bị bạo lực cho biết họ bị nhiều hình thức bạo lực khác nhau và xảy ra nhiều lần trong một thời gian dài.

9. LÀM THẾ NÀO ĐỂ CHẮC CHẮN RẰNG PHỤ NỮ KHÔNG NÓI TRÁNH ĐI HOẶC PHÓNG ĐẠI VỀ BẠO LỰC?

Nạn nhân của bạo lực thường bị kỳ thị nặng nề, vì vậy tỷ lệ phụ nữ kể về việc bản thân bị bạo lực trong các Điều tra về bạo lực đối với phụ nữ thường *không ước tính được* hết. Trong tất cả các Điều tra về bạo lực đối với phụ nữ, có một điểm chung đó là rất nhiều phụ nữ không kể với bất kỳ ai về việc mình bị bạo lực trước khi họ được phỏng vấn.

Các trường hợp bạo lực nghiêm trọng nhất đối với phụ nữ có thể chưa được phản ánh trong Điều tra, ví dụ như: người phụ nữ đã bị giết, phụ nữ trở thành khuyết tật hay sống ở các cơ sở điều dưỡng do bị thương vì bạo lực, phụ nữ bị cách ly, bị ngăn cản chia sẻ với điều tra viên và có thể họ quá lo sợ sẽ tiếp tục bị bạo lực nếu trả lời thật các câu hỏi và vì thế họ không cho biết về việc mình bị bạo lực.

Một Điều tra được thực hiện tốt sẽ cung cấp bức tranh phản ánh tốt nhất về tình trạng bạo lực trong dân cư nói chung, tuy nhiên trên thực tế, tình hình có thể tệ hơn so với gì mà dữ liệu cho biết.

10. TẠI SAO NHỮNG PHÁT HIỆN TỪ CÁC ĐIỀU TRA LẠI KHÁC/TỐT HƠN SO VỚI SỐ LIỆU CHÍNH THỨC CỦA CÁC CƠ QUAN HÀNH PHÁP HOẶC NHÀ TẠM LÁNH CHO PHỤ NỮ CUNG CẤP?

Chỉ có rất ít phụ nữ từng bị bạo lực tìm kiếm sự giúp đỡ từ các cơ quan khác nhau, kể cả từ các cơ quan hành pháp và họ chỉ tìm kiếm sự giúp đỡ khi bạo lực trở nên nghiêm trọng và khi họ không thể chịu đựng bạo lực thêm nữa. Nhiều phụ nữ đã không tìm kiếm sự giúp đỡ vì họ nghĩ rằng vụ

việc xảy ra với họ là bình thường hoặc họ lo sợ làm gia đình phải xấu hổ, hoặc sợ rằng bản thân phải chịu đựng hậu quả do việc mình tìm kiếm sự giúp đỡ từ người khác.

Điều tra quốc gia là cơ hội để phụ nữ, những người không tìm đến các cơ sở cung cấp dịch vụ/chính quyền (ví dụ như dịch vụ y tế hoặc công an), có thể chia sẻ về việc bản thân bị bạo lực. Báo cáo của các cơ quan (như công an và nhà tạm lánh) chỉ cho biết về những phụ nữ

đã tìm đến trình báo và thường thì đây chỉ là phần nổi của tảng băng chìm, do đó, dẫn đến sự chênh lệch khá lớn giữa các nguồn dữ liệu khác nhau này.

Lưu ý: Các phát hiện từ Điều tra năm 2019 cho biết hầu hết phụ nữ (90,4%) bị bạo lực thể xác hoặc/và bạo lực tình dục do chồng/bạn tình gây ra không tìm kiếm sự giúp đỡ. Chỉ 4,8% đã tìm đến công an nhờ giúp đỡ.

Tổng cục Thống kê

Website: <http://www.gso.gov.vn>

Email: xahoimoitruong@gso.gov.vn

Điện thoại: 024.7304 6666

Bộ Lao động - Thương binh và Xã hội

Website: <http://www.molisa.gov.vn>

Điện thoại: 024.3825 3875

Quý Dân số Liên hợp quốc

Website: <http://vietnam.unfpa.org>

<http://www.facebook.com/unfpa.vietnam/>

Điện thoại: 024.3850 0100

BỘ LAO ĐỘNG - THƯƠNG BINH
VÀ XÃ HỘI

